19/03/2021

“Η πίστη χρειάζεται για τα απίστευτα”

/ Ορθόδοξες Προβολές

«Η πίστη του Χριστιανού δοκιμάζεται με την Ανάσταση του Χριστού σαν το χρυσάφι στο χωνευτήρι. Απ’ όλο το Ευαγγέλιο, η Ανάσταση του Χριστού είναι το πλέον απίστευτο πράγμα, ολότελα απαράδεχτο από το λογικό μας, αληθινό μαρτύριο για δαύτο.

Μα ίσα ίσα, επειδή είναι ένα πράγμα ολότελα απίστευτο, για τούτο χρειάζεται ολόκληρη η πίστη μας για να το πιστέψουμε.

Εμείς οι άνθρωποι λέμε συχνά πως έχουμε πίστη, αλλά την έχουμε μοναχά για όσα είναι πιστευτά απ’ το μυαλό μας. Αλλά τότε, δεν χρειάζεται η πίστη, αφού φτάνει η λογική. Η πίστη χρειάζεται για τα απίστευτα.

Ευκολόπιστος είναι μονάχα ο ταπεινός ο Χριστιανός που καταφρονά τον εαυτό του και τη γνώση του, η οποία κάνει τον άνθρωπο περήφανο. Η πίστη δεν αποχτιέται χωρίς ταπείνωση, κι όσο πιο πολλή ταπείνωση υπάρχει μέσα στον άνθρωπο τόσο πιο μεγάλη είναι η πίστη του».

Όποιο μαρτύριο τους βάζει στο νού ο διάβολος, το δοκιμάζουν στον μέγιστο και κορυφαίο αθλητή του Χριστού Γεώργιο. Αυτός όμως, τόσο γενναία στεκόταν, που ούτε καν στο βλέμμα του φάνηκε να λυγίζει. Συνήχθησαν επ᾽ εμέ μάστιγες, και ουκ έγνων –δηλαδή, έπεσαν πάνω μου πληγές, μα εγώ δεν τις λογάριαζα. Το γλυκύτατο και άχραντο πρόσωπό του έλαμπε από θεία χαρά, και άγιον φως. Και πολλοί, συγκλονίζονται και πιστεύουν στον μόνο αληθινό Θεό, βλέποντας αυτά τα παράδοξα.

Ο στενός φίλος του Διοκλητιανού, Μαγνέντιος, βλέποντας ότι ο Γεώργιος δεν αλλάζει γνώμη, θέλησε να πειράξει πνευματικά τον Άγιο και ζήτησε να σταματήσουν τα σωματικά μαρτύρια. Πλησιάζει τον ολόφωτο ταξίαρχο και του λέει: Αν θέλεις Γεώργιε να πιστέψουμε στον δικό σου Θεό, κάνε μας ένα σημείο και ανάστησε έναν από τους νεκρούς, που βρίσκονται σε αυτόν τον τάφο, πριν από πολλά χρόνια.

Του τα είπε αυτά, διότι νόμιζε ότι ήταν κάτι το αδιανόητο και ακατόρθωτο. Αλλά για τον αγιώτατο Μάρτυρα ήταν τόσο ράδιον (=εύκολο) και ευχερές, απλό και εύκολο, σαν να έλεγε σε έναν αετό να πετάξει, ή σε ένα δελφίνι να κολυμπήσει.

Ο Γεώργιος αποκρίθηκε ότι θα γίνει και αυτό, επειδή στον Θεό τα πάντα είναι δυνατά. Όμως δεν θα το κάνει για αυτούς, επειδή γνωρίζει σε τι βαθύ σκοτάδι ασέβειας βρίσκονται και δεν θα πιστέψουν. Αλλά για τους απλούς ανθρώπους που ήσαν συγκεντρωμένοι εκεί. Να δούν, να θαυμάσουν, και να δοξάσουν τον Θεό.

Γονάτισε ο εκλεκτός του Χριστού. Έκαμε το σημείο του Ζωοποιού Σταυρού με πίστη και άρχισε να προσεύχεται με πολλή αγάπη και ταπείνωση. Ύστερα σηκώνεται, υψώνει τα χέρια στους ουρανούς, και κάνει την τελευταία ευχή. Με το Αμήν -ω του παραδόξου θαύματος και του καινού τερατουργήματος! Αμέσως ανασταίνεται ένας από τους νεκρούς που είχε ζήσει στην γη, πριν να έλθει ο Χριστός.

Το πλήθος έμεινε άναυδο! Ο νεκρός, ζωντανός πλέον, διέσχισε το πλήθος και έπεσε στα πόδια του Μάρτυρος λέγοντας: «Σε παρακαλώ, δούλε του Υψίστου Θεού, δώσε μου την εν Χριστώ σφραγίδα (δηλ. το Βάπτισμα)». Κι ο Γεώργιος του είπε: «Εάν πιστεύεις στον Θεό που σού ξανάδωσε την ζωή, θα σωθείς». Κι αυτός: «Πιστεύω –είπε– στον Χριστό, τον μεγάλο Θεό• Αυτόν που μόλις με την προσευχή σου από τους νεκρούς με ανέστησε».

Αλλ᾽ ο βασιλιάς και οι γύρω από αυτόν, γεμάτοι έκπληξη, γρήγορα ρωτούσαν: «Πες μας το όνομά σου• με ποιο τρόπο έζησες και πότε;». Κι αυτός: «Το όνομά μου είναι Τωβίδ, ιερέας δε των ψεύτικων θεών ήμουν και πέθανα πριν την παρουσία του

Χριστού και παραπέμφθηκα στους τόπους της αιώνιας κολάσεως με τους ομοίως υποδουλωμένους στην πλάνη μου».

Η παράδοση ακόμα διασώζει σε ένα παλαιό συναξάρι, ότι προσευχήθηκε ο Άγιος και εκεί δίπλα του ανέβλυσε νερό, και τον βάπτισε εις το όνομα της Αγίας Τριάδος.

Το υπερφυές όμως γεγονός της αναστάσεως του νεκρού, διαφημίστηκε σε κάθε πόλη και χώρα, ώστε σαν ποτάμια ο κόσμος έτρεχε στην φυλακή, έδιναν χρήματα και δώρα στους δεσμοφύλακες για να δούν τον Γεώργιο και ν’ ακούσουν την διδασκαλία του. Ταυτόχρονα πολλοί άρρωστοι γίνονταν υγιείς –όπως την εποχή των Αποστόλων– πράγμα που χαροποιούσε το πλήθος και πίστευαν• και η πίστη στον Χριστό εξαπλωνόταν.

Από τον Βίο και το Μαρτύριον των Αγίων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου και της μητρός αυτού Πολυχρονίας.
Φώτης Κόντογλου